

Discurs del Sant Pare Francesc als bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola

Estimats germans, Agraeixo les paraules que m ha dirigit en nom de tots el President de la Conferència Episcopal Espanyola, i que expressen el vostre ferm propòsit de servir delment el Poble de Déu que peregrina a Espanya, on molt aviat va arrelar la Paraula de Déu, que ha donat fruits de concòrdia, cultura i santedat. [...]

04 Març, 2014 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Estimats germans,

Agraeixo les paraules que m ha dirigit en nom de tots el President de la Conferència Episcopal Espanyola, i que expressen el vostre ferm propòsit de servir delment el Poble de Déu que peregrina a Espanya, on molt aviat va arrelar la Paraula de Déu, que ha donat fruits de concòrdia, cultura i santedat. Ho voleu ressaltar de manera particular amb la celebració del ja pròxim V Centenari del naixement de Santa Teresa de Jesús, primera doctora de l Església.

Ara que esteu patint la dura experiència de la indiferència de molts batejats i heu de fer front

a una cultura mundana, que arracona Déu a la vida privada i l'exclou de l'àmbit públic, convé no oblidar la vostra història. D'ella aprenem que la gràcia divina mai s'extingeix i que l'Esperit Sant continua obrant en la realitat actual amb generositat. Fiem-nos sempre d'Ell i de tot el que sembla en els cors dels qui estan encomanats a les nostres cures pastorals (f. Exhort. Ap. *Evangelii gaudium*, 68).

Als bisbes se'ls convida a la tasca de fer germinar aquestes llavors amb l'anunci valent i veraç de l'evangeli, de cuidar amb atenció el seu creixement amb l'exemple, l'educació i la proximitat, d'harmonitzar-les en el conjunt de la «vinya del Senyor», de la qual ningú no en pot quedar exclòs. Per això, estimats germans, no estalvieu esforços per obrir nous camins a l'evangeli, que arribin al cor de tots, perquè descobreixin el que ja hi ha en el seu interior: Crist com a amic i germà.

No serà difícil trobar aquests camins si anem rere les petjades del Senyor, que «no ha vingut a ser servit, sinó a servir» (Mc 10,45); que va saber respectar amb humilitat els temps de Déu i, amb paciència, el procés de maduració de cada persona, sense por a fer el primer pas per anar al seu encontre. Ell ens ensenya a escoltar a tots de cor a cor, amb tendresa i misericòrdia, i a buscar el que veritablement uneix i serveix a la mútua edificació.

En aquesta recerca, és important que el bisbe no se senti sol, ni cregui estar sol, que sigui conscient que també el ramat que li ha estat encomanat té olfacte per a les coses de Déu. Especialment els seus col·laboradors més directes, els sacerdots, pel seu estret contacte amb els parròquians, amb les seves necessitats i ocupacions quotidianes. També les persones consagrades, per la seva rica experiència espiritual i el seu lliurament missioner i apostòlic en nombrosos camps. I els laics, que des de les més variades condicions de vida i respectives competències porten endavant el testimoni i la missió de l'Església (cf. Conc Ecum Vat II, Const. *Lumen gentium*, 33).

Així mateix, el moment actual, en què les mediacions de la fe són cada vegada més escasses i no falten d'incultats per a la seva transmissió, exigeix posar les vostres Esglésies en un veritable estat de missió permanent, per trucar a qui s'ha allunyat i enfortir la fe, especialment dels infants. Per a això no deixeu de prestar una atenció particular al procés

d iniciació a la vida cristiana. La fe no és una mera herència cultural, sinó un regal, un do que neix de la trobada personal amb Jesús i de l'acceptació lliure i joiosa de la nova vida que ens ofereix. Això requereix anunci incessant i animació constant, perquè el creient sigui coherent amb la condició de fill de Déu que ha rebut en el baptisme.

Despertar i avivar una fe sincera, afavoreix la preparació al matrimoni i l'acompanyament de les famílies, la vocació de les quals és ser lloc natiu de convivència en l'amor, cèl·lula originària de la societat, transmissora de vida i església domèstica on es forja i es viu la fe. Una família evangelitzada és un valuós agent d'evangelització, especialment irradiant les meravelles que Déu ha obrat en ella. A més, en ser per la seva naturalesa àmbit de generositat, promourà el naixement de vocacions al seguiment del Senyor en el sacerdoci o la vida consagrada.

L'any passat va publicar el document «Vocacions sacerdotals per al segle XXI», assenyalant així l'interès de les vostres Esglésies particulars en la pastoral vocacional. És un aspecte que un bisbe ha de posar en el seu cor com absolutament prioritari, portant-ho a l'oració, insistint en la selecció dels candidats i preparant equips de bons formadors i professors competents.

Finalment, voldria subratllar que l'amor i el servei als pobres és signe del Regne de Déu que Jesús va venir a portar (cf. Exhort. Ap. *Evangelii gaudium*, 48). Sé bé que, en aquests últims anys, precisament la vostra *Caritas* -i també altres obres benèfiques de l'Església- han merescut gran reconeixement, de creients i no creients. Malegra molt, i demano al Senyor que això sigui motiu d'acostament a la font de la caritat, a Crist que «va passar fent el bé i guarint tots els oprimits» (Ac 10,38), i també a la seva Església, que és mare i mai no pot oblidar els seus fills més desfavorits. Us convido, doncs, a manifestar estima i a mostrar-vos propers a tots els qui posen els seus talents i les seves mans al servei del «programa del Bon Samarità, el programa de Jesús» (Benet XVI, *Deus caritas est*, 31b).

Estimats germans, ara que esteu units en la *Visita ad limina* per manifestar els llaços de comunió amb el Bisbe de Roma (cf. Conc. Ecum. Vat II, Const. *Lumen gentium*, 22), desitjo agrair de tot cor el vostre servei al poble sant del de Déu. Seguiu endavant amb esperança. Poseu-vos al capdavant de la renovació espiritual i missionera de les vostres Esglésies

particulars, com a germans i pastors dels vostres parròquies, i també dels que no ho són, o ho han oblidat. Per a això, us serà de gran ajuda la col·laboració franca i fraterna en el si de la Conferència Episcopal, així com el suport recíproc i sol·lícit en la recerca de les formes més adequades d'actuar.

Us demano, per favor, que porteu als estimats fills d'Espanya una especial salutació del Papa, que els confia a la cura maternal de la Santíssima Mare de Déu, els suplica que resin per ell i els imparteix la seva Benedicció.